

بیژن طاهری در گفت‌وگو با «فرهیختگان»: استقلال‌ی‌ها هوشیار باشند؛ ملوان، نفت‌آبادان نیست

امیدوارم فصل استقلال امشب پایان خوشی داشته باشد

اگر از بازیکنان جدید رونمایی می‌شد، این جام هم از دست می‌رفت

بیژن طاهری، سرپرست سابق استقلال و پیشکسوت این تیم، در اظهارات اخیر خود به شرایط آبی‌پوشان در آستانه فینال جام حذفی اشاره کرد. او تأکید کرد این تیم به لحظه‌ای حساس رسیده و باید با تمام توان به میدان برود تا به خاطر دل‌هوادارانش هم که شده جام قهرمانی را از اراک به تهران بیاورد. طاهری همچنین به اهمیت حضور پیشکسوتان در کنار تیم اشاره کرد و گفت این انسجام و همدلی می‌تواند به موفقیت تیم در برهه‌های حساس و سرنوشت‌ساز کمک کند. وی در رابطه با مربیگری سایننتو نیز تأکید دارد که این سرمربی با رویکرد هجومی و جنگجویی که داشت، ویژگی‌های لازم برای هدایت استقلال را داشته، اما فارغ از نام این سرمربی پرتغالی، استقلال همیشه به مربی‌ای نیاز دارد که نترس باشد و در هر دیدار به دنبال بردهای پرگل همراه با فوتبالی تماشایر پسند باشد. گفت‌وگوی «فرهیختگان» با پیشکسوت استقلال را از نظر می‌گذرانید.

■ ■ ■

چطور با وجود اینکه دعوت داشتید، در تمرینی که روز سه‌شنبه با حضور پیشکسوتان استقلال برگزار شد، شرکت نکردید؟

اتفاقاً ایمان عالمی زحمت کشید و زنگ زد. از او بابت دعوتش تشکر می‌کنم، اما متأسفانه به دلیل شرایطی که داشتم توانستم در تمرین حضور پیدا کنم. درواقع در آن زمان در مکانی بودم که امکان حضورم در تمرین استقلال فراهم نبود. به‌همین دلیل به آن ساعت تمرین نمی‌رسیدم و عذرخواهی کردم. با این حال، برای تیم‌مان آرزوی موفقیت‌دارم. امیدوارم این همدلی و انسجامی که میان تیم، پیشکسوتان و هنرمندان استقلالی شکل گرفته، پایان خوشی داشته باشد و زمینه‌ساز بازگشت تیم به تهران با جام حذفی شود.

مدت‌ها در استقلال به عنوان مربی و سرپرست سمت داشته‌اید. این طور جمع‌ها در آستانه بازی‌های مهم چقدر می‌تواند به موفقیت تیم کمک کند و تأثیرگذار باشد؟

به‌نظرم اتفاق بسیار خوبی است که پیشکسوتان به جمع تیم بازمی‌گردند. خود من زمانی که در استقلال به‌عنوان سرپرست فعالیت می‌کردم، چند وقت یک‌بار از پیشکسوتان دعوت می‌کردم تا در تمرینات حاضر شوند. این حضورها از چند جهت اهمیت دارد؛ هم باعث می‌شود پیشکسوتان با شرایط روز آشنا شوند و هم همدلی بیشتری بین نسل‌ها شکل بگیرد. از طرفی بازیکنان هم وقتی می‌بینند چه کسانی پیش از آن‌ها پیراهن این باشگاه را بر تن کرده‌اند، انگیزه

مسیر سخت ملوان برای رسیدن به فینال

اتحاد ملوان برای تکرار شگفتانه آتابای

ملوان در سیرجان و در مقابل چشم هواداران تیم گل‌گهر پیروز شد و به فینال رقابت‌های حذفی رسید. این تیم حالا باید امروز در اراک مقابل استقلال برای تصاحب جام قهرمانی بجنگد. این هشتمین باری است که ملوان فرصت حضور در فینال جام حذفی را پیدا می‌کند و اگر موفق به تصاحب جام‌شود برای چهارمین بار قهرمانی در این مسابقات را جشن خواهد گرفت. فصل باشکوه ملوان با مازپار زارغ در حالی به‌ساعات پایانی خود نزدیک می‌شود که آن‌ها پیش از این موفق شدند در رقابت‌های لیگ برتر به‌رتبه هفتم رسیده و با وجود اینکه هفته‌ها خود را به‌عنوان مدعی مطرح کردند در نهایت به‌رتبه‌ای بهتر از هفتم دست پیدا نکنند، اما در جام حذفی هنوز شانس موفقیت دارند و این می‌تواند نقطه عطف همبستگی بازیکنان، مربیان و هواداران تیم ملوان باشد.

■ **چند ساعت تا شگفتانه حذفی**

آخرین حضور تیم ملوان در فینال مربوط به سال ۸۹ است. آن‌ها ۱۴ سال پیش نیز مقابل تیم‌های قدرتمندی پیروز شده و به فینال رسیدند اما دستشان از رسیدن به جام کوتاه ماند. حالا زارغ و شاگردانش قصد دارند تاریخ‌سازی کرده و بار دیگر با حضور در فینال حذفی، جام‌را به غنیمت ببرند. ملوانان برای رسیدن به فینال جام حذفی اصلاً مسیر راحتی را پشت سر نگذاشتند. آن‌ها در یک‌شازدهم مقابل چادر ملو در یزد به تساوی ۲-۲ دست پیدا کردند و این ضربات پنالتی بود که تکلیف تیم صعودکننده را مشخص کرد و ملوان موفق شد ۴ بر ۳ از سد این حریف گذشته و به مرحله بعد صعود کند. حریفی بعدی آن‌ها ذوب‌آهن در مرحله یک‌هشتم بود. ملوان این بار مقابل چشم هوادارانش نماینده اصفهان را شکست داد و در شرایطی که روزهای بحرانی را سپری می‌کرد موفق شد از این مرحله نیز سربلند عبور کند. در یک‌چهارم ملوان حریف سیاهان بود و برخلاف تصور موفق شد در خانه حریف به تساوی دست پیدا کند و در نهایت بازی را در ضربات پنالتی ۴ بر ۲ به‌سود خود پایان دهد. این صعود برای شاگردان مازپار زارغ کم از قهرمانی نداشت. زارغ و شاگردانش که تا رسیدن به مرحله نیمه‌نهایی حریفان سرسخت و قدرتمندی از لیگ برتر را پشت‌سر گذاشته بودند باز هم با حریفی لیگ برتری روبه‌رو شدند. گل‌گهر در سیرجان انتظار ملوان را می‌کشید و خود را آماده صعود به فینال کرده بود، اما برخلاف تصور در شرایطی که بازی از سوی هر دو تیم محتاطانه پیش می‌رفت این ملوانان بودند که از تک اشتباه تیم گل‌گهر استفاده کرده و دروازه حریف را مقابل چشمان هواداران این تیم باز کردند. صعود ملوان به هیچ وجه راحت نبود و آن‌ها مسیر سختی را برای رسیدن به فینال پشت سر گذاشتند حالا ملوان باید در فینال این دوره از رقابت‌های جام حذفی به مصاف استقلالی برود که چالش‌های بسیاری دارد. استقلال در مقابل حریفانی که ملوان تاکنون پشت سر گذاشته رقیب سرسخت و جدی به نظر نمی‌رسد. از این رو شاگردان زارغ بسیار امیدوارند تا از موقعیت به‌دست آمده‌بهترین استفاده را کرده و استقلال بحران‌زده را در فینال شکست دهند و به جام قهرمانی برسند. اتفاقی که حالا برای ملوان غیر ممکن نیست و می‌تواند شگفتانه آن‌ها در این دوره از مسابقات جام حذفی را تکمیل کند.

بیشتری می‌گیرند. به‌نظر من این کار، اقدامی ارزشمند، زیبا و تأثیرگذار است.

دیدار استقلال و نفت آبادان را حتماً دیده‌اید. به نظر نمی‌رسد برای دیدار با ملوان ترکیب تیم تغییرات زیادی داشته‌باشد. اگر بخواهیم در فضای حقیقی صحبت کنیم، چقدر فکری می‌کنید استقلال می‌تواند با جام قهرمانی از اراک برگردد؟

قبل از هر چیز باید بگویم که تیم ملوان به‌مراتب قوی‌تر و بهتر از صنعت نفت است. تیم صنعت‌نفت شرایط خاصی داشت؛ تیمی که در دقایق پایانی از صعود به لیگ برتر بازماند و درگیر هفته‌ای پر از حاشیه و اتفاقات ناگوار بود. استغفاي سرمربی، وضعیت روحی بد بازیکنان و فضای غم‌زده‌ای که بر آن تیم حاکم بود، همه باعث شد این تیم از نظر روحی در وضعیت خوبی در آستانه دیدار با استقلال قرار نداشته باشد. با این حال مقابل استقلال نمایش قابل قبولی داشتند. اما به هر حال، استقلال تیم بزرگی است و بازیکنانش کاملاً شرایط را درک می‌کنند. آن‌ها می‌دانند این جام چقدر می‌تواند در سرنوشت حرفه‌ای‌شان تأثیرگذار باشد و باعث‌شود در مقابل هواداران با سربلندی ظاهر شوند. بازیکنان یک فصل سخت را پشت سر گذاشته‌اند و من کاملاً درک می‌کنم که هیچ‌کس به اندازه بازیکن ناراحت نمی‌شود وقتی تیم نتیجه نمی‌گیرد. این ناراحتی حتی در لحظه ورود و خروجشان از تمرینات هم مشهود است، وقتی نگاه‌هوادار را می‌بینند که با نگرانی و اندوه به تیمشان چشم دوخته است. من این حس را بارها دیده‌ام و درک کرده‌ام. اما حالا بازیکنان می‌دانند که باید این جام را کسب کنند؛ باید دل‌هوادار را شاد کنند و شور و شغفی در دل آن‌ها بیندازند.

انشاءالله که سال آینده با توکل به خدا و تدابیر مدیران استقلال، تیمی قدرتمند بشود. تیمی که از همان ابتدا درگیر دعوا، تنش، حاشیه، اختلاف و عدم آمادگی بدنی و مشکلات بدنسازی و تاکتیکی نباشد. همه این مشکلات، از مصدومیت‌های فراوان

گرفته تا فشارهای مضاعف بر کادر و بازیکنان و ناکامی‌ها و نتایج ضعیف در طول فصل، اگر استقلال بتواند جام حذفی را به تهران بیاورد، تا حد زیادی به فراموشی سپرده خواهد شد.

پس فکری می‌کنید امشب استقلال در اراک مقابل ملوان کار سختی را در پیش داشته باشد؟

بله، قطعاً. ملوان تیمی بسیار خوب و با برنامه است و نمی‌توان آن‌ها را دست‌کم گرفت.

فکری می‌کنید استقلال می‌تواند بعد از ۳۵ سال، انتقام فینال جام حذفی را از ملوان بگیرد؟

در آن مقطع من در قطر بازی می‌کردم، اما به‌خوبی به یاد دارم که در آن فینال در ضربات پنالتی مغلوب شدیم. حالا بدون شک، فرصت انتقام آن دیدار تاریخی امشب در اراک وجود دارد. استقلال می‌تواند با ارائه یک بازی حساب‌شده، آن خاطره تلخ را جبران کند.

به عملکرد مدیران استقلال در این مدت چه نمره‌ای می‌دهید؟ عده‌ای به آن‌ها انتقاد می‌کنند که چرا بر سر آوردن سرمربی خارجی تا این اندازه زمان را تلف کردند. به نظر شما تصمیم آن‌ها برای رونمایی نکردن از بازیکنان جدید در این مقطع درست بود؟

به‌نظر من تصمیم درستی گرفتند که در این مقطع نه

آخرین بار در سال ۶۹ به این عنوان دست پیدا کردند، آن‌ها سه دوره سابقه قهرمانی جام‌حذفی را داشته‌و ۴ بار دیگر نیز به فینال رسیدند اما دستشان از رسیدن به جام کوتاه ماند. از این رو می‌توان ملوان را یکی از پرافتخارترین تیم‌های حاضر در رقابت‌های جام حذفی ایران بدانیم. حالا ملوان برای هشتمین بار به فینال جام‌حذفی رسیده و تلاش می‌کند رکورد سه دوره قهرمانی خود را به چهار دوره افزایش دهد و ۳۵ سالی که دستشان از جام کوتاه ماند را جبران کند.

■ **بی‌توجهی فدراسیون به هواداران دو تیم**

فینال این دوره از مسابقات جام حذفی به میزبانی اراک و در ورزشگاه امام خمینی برگزار می‌شود. این ورزشگاه ۸ هزار نفر جمعیت دارد که طبق قوانین بین هواداران دو تیم تقسیم خواهد شد. با این حال مسئولان برگزاری این مسابقات در یک بد سلیسگی تمام عیار بدون توجه به جذابیت و حساسیت این بازی و تیم‌های شرکت‌کننده در این فینال چنین ورزشگاه کم‌گنجایشی را برای میزبانی انتخاب کردند. استقلال و ملوان جزء پرمتماشایرترین تیم‌های حاضر در این دوره از رقابت‌های جام حذفی بودند و بدون شک برگزاری فینال جذاب دو تیم با توجه به هواداران فوق‌العاده‌ای که دارند می‌توانست یک رکورد تاریخی برای فدراسیون فوتبال ایران محسوب‌شود، اما مسئولان مربوطه بدون توجه به آنچه در سال‌های اخیر حوالی دو تیم گذشته است، ورزشگاه محل میزبانی تیم آلومینیوم را برای این بازی انتخاب کردند. در اینکه تیم آلومینیوم مسئولان ورزشگاه امام خمینی طی فصل جاری همکاری زیادی با فدراسیون داشتند شکی نیست، اما حضور فقط ۴ هزار تماشاگر برای هر یک از دو تیم پرطرفدار فینالیست اوج بی‌توجهی آن‌ها به اهمیت جام حذفی است. مخصوصاً اینکه این استادیوم سبک و سیاق خاصی ندارد و با وجود ظرفیتی که فوتبال ایران در لیگ برتر به لحاظ استادیوم دارد توقع می‌رفت حداقل از این بازی پر تماشاگر در ورزشگاه بزرگ‌تری میزبانی کنند تا شاید قابی زیبا از فینال جام حذفی در خاطر علاقه‌مندان به فوتبال و سابقه این جام باقی بماند. این اتفاق اما رخ نداد. استقلالی‌ها پیش از این نسبت به برگزاری فینال جام‌حذفی در این ورزشگاه اعتراض کردند و خواهان برگزاری بازی در زمین مناسب‌تر و ورزشگاهی بزرگ‌تر شدند، اما از آنجا که باشگاه ملوان نسبت به این انتخاب فدراسیون فوتبال واکنشی نشان نداد در خواست استقلال نیز رخ‌شد و حالا شاهد برگزاری فینال در اراک هستیم.

بازیکن جدید معرفی کردند و نه سرمربی. چون واقعاً شرایط به گونه‌ای بود که اگر چنین اقدامی انجام می‌شد، احتمال داشت تمرکز تیم به‌هم بخورد و حتی این جام هم از دستت برود. مطمئن باشید اگر این کار را می‌کردند به خاطر شش‌ریط، این جام هم از دست می‌رفت. فرض کنید اعلام می‌شد دو مهاجم جدید جذب شده‌اند؛ خوب مهاجمان فعلی احساس می‌کردند که جایشان در تیم از دست رفته و ناخودآگاه دیگر تمام توان‌نشان را نمی‌گذاشتند. یا مثلاً اگر گفته می‌شد فلان هافبک قرار است به تیم بیاید، هافبک‌های فعلی دچار تزلزل روحی می‌شدند. این بازیکنان که تازه‌کار و بچه نیستند؛ هرکدام سال‌ها در این سطح بازی کرده‌اند و به‌خوبی فضا را درک می‌کنند. البته امیدوارم مدیران باشگاه در پشت صحنه با بازیکنان مدنظر و مطرح باقی‌مانده مذاکره کرده باشند تا بلافاصله بعد از فینال، جذب آن‌ها قطعی کند. اگر بخواهند تازه بعد از جام حذفی وارد مذاکره شوند، به‌نظر دیر می‌شود و زمان را از دست خواهند داد.

در جلسات اخیر که با حضور مدیران برگزار شد فقط در جلسه اول شرکت کردید؟

بله، تنها در همان جلسه نخست حضور داشتم.

چرا جلسه هیئت امن‌ا را نیامدید؟ با مدیران استقلال مشکلی دارید؟

نه، اصلاً موضوع ناراحتی یا دلخوری در میان نبود. من تازه از کیش برگشته بودم و به دلیل کسالت توانستم در جلسه شرکت کنم. هیچ مشکلی با کسی ندارم.

شنیده می‌شود قرار است سایننتو برگردد. در این صورت این تصمیم را چطور ارزیابی می‌کنید؟

من در این خصوص نظری ندارم و هیچ گونه دخالتی هم نمی‌کنم. هر تصمیمی که مدیران باشگاه صلاح بدانند، همان را باید اجرایی کنند.

بالاخره با او کار کردید. فکری می‌کنید اگر به استقلال برگردد موفق می‌شود؟

منظورم از این صحبت‌ها شخص سایننتو نیست، بلکه به‌طور کلی استقلال به یک مربی جنگجو نیاز دارد. یک مربی که هیچ چیز او را نترساند و همواره به‌فکر حمله و گل‌های زیاد توأم با فوتبالی تماشایر پسند باشد. این نوع مربی نیاز تیم استقلال است. سایننتو هم این ویژگی‌ها را داشت، اما باز هم تأکید می‌کنم که منظورم این نیست که او دوباره به استقلال بیاید و من هم کنار او باشم. شاید من خودم قرارداد بستم و رفتم، اما سایننتو مربی‌ای بود که همیشه به دنبال نتایج پرگل بود. ممکن است نتیجه دلخواه را در آن زمان نگرفت، اما همه‌مان می‌دانیم که در روند کاری او کارشکنی‌های زیادی صورت گرفت.

گزارش

درحالی که برخی منابع خبری از انتخاب سرمربی پرتغالی اسبق استقلال برای نیمکت این تیم خبر می‌دهند؛ اما درواقعیت این اتفاق هنوز رخ نداده است

توافقی در کار نیست

سایننتو میز مذاکره را ترک می‌کند؟

در شرایطی که استقلال امشب در مرحله نیمه نهایی جام حذفی به مصاف ملوان بندرانزلی می‌رود، ابهام در باره آینده نیمکت این تیم به یکی از دغدغه‌های اصلی هواداران بدل شده است. در حالی که بازی امشب می‌تواند نقش تعیین‌کننده‌ای در سرنوشت فصل استقلال داشته باشد، پشت پرده انتخاب سرمربی جدید با شفافیت همراه نیست، بلکه با سردرگمی و اختلاف نظرهای جدی در بدنه مدیریتی باشگاه مواجه شده است. در روزهای گذشته، نام ریکاردو سایننتو بار دیگر به تیرش اصلی رسانه‌ها بازگشته است. سرمربی پرتغالی سه فصل قبل استقلال که با وجود نتایج نه‌چندان درخشان، به دلیل سبک بازی تهاجمی و شخصیت پرنرژی خود، هنوز در میان برخی هواداران محبوبیت دارد. با این حال برخلاف آنچه در اخبار درباره انتخاب وی برای نیمکت فصل بعد استقلال گفته می‌شود، منابع مطلع تأکید دارند که روند مذاکرات با این مربی به صورت جدی دنبال نشده است. در این بین شنیده می‌شود سایننتو طی هفته‌های اخیر چندین بار از سوی مدیران باشگاه به عنوان گزینه اصلی دعوت به مذاکره شده، اما هر مرحله با وعده‌هایی مواجه شده که به سرانجام نرسیده است. سایننتو در محافل خصوصی بارها عنوان کرده که استقلال را به خوبی می‌شناسد و همواره از بازگشت به این تیم استقبال کرده است، اما نوع رفتار مدیران باشگاه طی ماه‌های اخیر، برای او غیرقابل درک و با بی احترامی همراه بوده است، هر چند آنچه پیش از همه این مربی نوتغالی را آزار داده، تناقض میان آن چیزی است که در رسانه‌ها مطرح می‌شود. طبق اطلاعات دریافتی، طی این مدت سایننتو بارها از سوی باشگاه در جایگاه «گزینه اصلی» معرفی شده، اما در عمل نه تنها قراردادی امضا نشده بلکه او در وضعیتی بلا تکلیف و معلق نگه داشته شده است؛ جالب اینکه اگرچه برخی اصرار به تمام شدن کار سایننتو با استقلال دارند اما از نگاه او، تصویری در برخی رسانه‌های دیگر ترسیم شده که گویی خودش تمایلی به بازگشت ندارد، در حالی که وی مدعی است بارها اعلام آمادگی کرده و حتی برنامه‌هایش برای فصل آینده را هم آماده کرده است. این در حالی است که از آنجایی که این سرمربی پرتغالی در یک سال اخیر ۳ بار با مدیران استقلال مذاکره کرده است و هر بار بدون نتیجه رها شده، حالا دیگر اعتماد خود را به این فرایند از دست داده و احتمال ترک میز مذاکره توسط وی در صورت درخواست جدید از سوی باشگاه وجود دارد. به نظر می‌رسد همچنان عدم هماهنگی و چندصدایی در هیئت مدیره استقلال مانع از شکل‌گیری یک اجماع قاطع روی گزینه سرمربیگری در این باشگاه شده باشد؛ مشکلی که پیش از این این چهره سرشناس اسپانیایی را از نیمکت استقلال دور کرد و حالا سایننتو هم در همان مسیر بلا تکلیف قرار گرفته است. دهر صورت اگر مدیران استقلال نتوانند در همین روزهای حساس به وحدت رویه و تصمیم‌گیری عاجلی برسند، حتی فتح جام حذفی هم نمی‌تواند آینده این تیم را تضمین کند. گفتنی است ریکاردو سایننتو در آخرین واکنش خود نیز اعلام کرده هیچ اتفاق جدیدی در روند مذاکرات با وی صورت نگرفته است.